

WIE IS LEO?

Blijspel in drie bedrijven

door

Nico Edelenbosch

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **WIE IS LEO?** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **Nico Edelenbosch** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

André: - Toneelspeler/schrijver, ca. 30-35 jaar

Melanie: - ca. 30 jaar

Carlo: - Theaterproducent, ca. 40-50 jaar

Paula: - Nichtje van Carlo, ca. 20-25 jaar

Wilma: - Impresario, 40-45 jaar

Louise: - Zangeres (hoeft niet te zingen), ca. 30 jaar

Maja: - Sexbom. Vrouw van André, ca. 30 jaar.

DECOR:

Eenvoudige woonkamer. Tafel met stoelen, bank, kastje telefoon verder naar eigen inzicht en smaak. Rechts: Deur naar gang, hal, buiten. Links: Deur naar keuken, slaapkamers, rest van het huis.

INHOUD:

Als de toneelspeler André na een ongeval de hem aangeboren vitaliteit lijkt kwijt te zijn. Dan moet er iets gebeuren. Maar wat?.. Men steekt de koppen bij elkaar..... En wat doen theaterkoppen?.... Een lumineus idee!..... Ze draaien een theaterstuk in elkaar met André in de hoofdrol..... zonder dat hij het weet. Hoe reageert hij?.... Wat doet hij?..... het stuk wordt steeds levendiger. Krijgt steeds meer vorm, en André wordt meegesleurd. Hij speelt zonder het te weten de rol van zijn leven..... en helpt tevens mee aan een scenario voor een nieuwe televisieserie..... Blijft alleen de vraag: Wie is Leo?

Eerste bedrijf

(als het doek opgaat zit André met zijn benen op zijn tafel. Zijn stoel deint langzaam heen en weer onder zijn zitvlak. Hij heeft de armen over elkaar en kijkt uitdrukkeloos voor zich heen en naar de telefoon, die op tafel staat)

ANDRÉ *(luid)*: ...Je gaat je ondergang tegemoet..... *(stilte)* .....Lieve Melanie.... Je gaat je ondergang tegemoet. *(Melanie komt van links op met een zware koffer en zeult daarmee naar de deur rechts. Zonder op of om te kijken loopt ze achter hem langs af. Luid)* ....Je hebt er geen idee van hoe zo/n vent is. Die bedriegt je waar je bij staat. *(Melanie komt zonder koffer terug. Ze neemt dezelfde weg en gaat links af)* Geloof me, dat wordt niets... Niets dan narigheid. Het gaat er die Leo alleen maar om jou van mij af te pakken.

MELANIE *(komt andermaal met een zware koffer op en zeult daarmee naar rechts)*: ...Je kent Leo niet eens.

ANDRÉ: Maar je hebt me verteld dat hij ouder is en rijk. Dat zijn vieze mannetjes.... Geloof me.

MELANIE *(weer terug naar links)*: ...Hij heeft een eigen zwembad. Dus zo vies kan hij niet zijn.

ANDRÉ: Je kunt me hier toch niet alleen achterlaten?... *(hij kijkt naar de telefoon, en slaat zachtjes met zijn hand erop)* ....Kom op nou jongen.... *(zachtjes)* ...Bel nou.... Bel nou... Straks is ze weg... *(luid)* ...Zo wreed kun je toch niet zijn?!

MELANIE: Toch... Kan ik.

ANDRÉ *(klagelijk)*: ...Melanie, *(hij haalt zijn benen van de tafel)* Ik houd toch van je....

MELANIE *(links op met een paar dozen, zelfde weg rechts af)*: ....Ja ja. Dat zal wel.

ANDRÉ: Jij bent alles wat ik heb... Mijn hele leven draait om jou!.... Om jou alleen!.. Melanie?!

MELANIE *(weer terug naar links)*: ..Geloof je het zelf?

ANDRÉ: Zonder jou ben ik niets... een hulpeloos wrak... Ik had nooit gedacht, dat je zo hardvochtig kon zijn.

MELANIE *(weer op. Ze heeft nu een sjaaltje om en trekt haar bontmantel aan. Ze kijkt naar André, die naar de telefoon kijkt)* ...Arme jij.

ANDRÉ: Je weet, dat ik zonder jou verloren ben.

MELANIE: Ik weet het... en ik heb diep medelijden met je André.... *(ze gaat naar hem toe en geeft hem een kusje op zijn voorhoofd)* ...Dag lieverd.

ANDRÉ (*pakt vlug haar hand*): .....Wacht nu nog even. Zo'n haast heb je toch niet?... Melanie, er is nog zoveel dat ik je zeggen moet.

MELANIE: Ja ja... een ander keertje dan maar hè.. (*ze trekt haar hand los*)

ANDRÉ (*grijpt haar bontmantel*): ...Nee nee... Nu!... (*staat op*)
...Luister!

MELANIE: Dat heeft toch geen zin.

ANDRÉ: Jawel... ik eh... (*op dat moment gaat de telefoon... Meteen laat André los en neemt de telefoon op*) ....Met André.

MELANIE: Zie je. Zelfs de telefoon is nu nog belangrijker.... (*ze loopt naar rechts om af te gaan*)

ANDRÉ: Het is voor jou.....

MELANIE (*blijft bij de deur staan*): ..Voor mij?

ANDRÉ: Leo!

MELANIE: Leo??.. (*André knikt en houdt de hoorn uitnodigend boven zijn hoofd... Melanie loopt terug en pakt de hoorn*) ..Met Melanie... Weg?!... Waarheen?!.. Naar wat??!... Acapulco??... Ja maar... (*ze stopt en kijkt verbijsterd naar de telefoon, terwijl ze de hoorn langzaam neerlegt..... Dan trekt ze even langzaam haar bontmantel uit en gooit hem over de leuning van een stoel. Ze haalt diep adem en blaast uit. Dan kijkt ze naar André, die nu uiterst onnozel voor zich heen staart. Dan stapt ze zwijgend naar rechts... gaat af... komt met de dozen terug, en gaat links af*)

ANDRÉ (*wrijft met een vergenoegde grijns in zijn handen*): .. Gered door de telefoon.

MELANIE (*weer op*): ...Hoe bedoel je dat?

ANDRÉ: Ik moet er niet aan denken, dat je naar die Leo was gegaan. Dat is toch het meest erbarmelijke sujet dat op twee benen rondloopt.

MELANIE: En jij?.. Wat ben jij?... De liefste... de charmantste en de gemeenste leugenaar en intrigant, die ik ken. Waarom heb je niet verteld, dat je getrouwd bent?!

ANDRÉ: Getrouwd?.. Ik?..

MELANIE: Ben je getrouwd of niet?!

ANDRÉ: Zie jij hier dan een vrouw rondlopen?

MELANIE: Dat vraag ik je niet. Je bent getrouwd met Maja.

ANDRÉ: Met wie?

MELANIE: Met Maja!.. Die sexbom!.. En doe niet zo onnozel.

ANDRÉ: Met Maja?? Ach die.. Ja ja, maar die filmt toch.

MELANIE: Juist ja... Die filmt.. en als ik het goed heb, dan heb jij die rol speciaal voor haar geschreven.

ANDRÉ: Ik?,, Een rol voor haar?.. Oh nee.

MELANIE: Lieg toch niet zo!

ANDRÉ (*staat op*): ..Nu ben je toch echt in de war hoor. Heus. Wacht, ik help je even met je koffers.... (*loopt naar rechts af*)

MELANIE (*roept hem na*): ...En jij liegt en bedriegt naar alle kanten... (*ze kijkt naar de telefoon*) ...Wacht eens even.. (*ze neemt de hoorn op en draait*) ..Leo? ..Met Melanie!

ANDRÉ (*zeult met twee koffers langs haar heen*): ..Ik wist niet dat kleren zo zwaar waren.. (*links af*)

MELANIE: Dus jij zit op mij te wachten? ..Ja ...Heb jij?.. (*André verschijnt weer in de deuropening*) ..Heb jij zoven niet gebeld?.. Wel Alle.. Aaaaah... Niets... niets,,, Er is niets.. Ik ben over een uurtje bij je.. (*Melanie legt de hoorn neer en kijkt woedend naar André*) ..Wat ben je toch voor een grenzeloze smeerlap.. (*André heft in onschuld zijn handen op*) ..Wie heb je daarvoor op laten bellen?... Bob natuurlijk.. Die imiteert stemmen... (*ze stapt met grote stappen naar links, komt met een koffer terug en gaat rechts af*)

ANDRÉ: Maar dat kun je me toch niet kwalijk nemen.

MELANIE (*terug*): ...Niet kwalijk nemen?!

ANDRÉ: Ik doe dat toch alleen maar omdat ik zoveel van je hou.

MELANIE: Ha!.. (*links af en terug met koffer nummer 2*) ...Je weet niet eens wat dat betekent.. (*rechts af*)

ANDRÉ: Ik wist niet, dat jij zo gemeen kon zijn.

MELANIE (*verontwaardigd recht weer op*): ..Gemeen??.. Ik??!

ANDRÉ: Jaja. Jij. Om jou heb ik al mijn vrienden en kennissen laten schieten, en nu laat je me alleen... Helemaal alleen.

MELANIE: In plaats van vrienden zul je vriendinnetjes bedoelen... (*links af*)

ANDRÉ: Dat zijn geen vriendinnetjes, dat zijn contacten.

MELANIE (*links op met de dozen*): ...Contacten zei je?... Pas dan maar op dat er geen kortsluiting komt... (*rechts af*)

ANDRÉ: Ik kan toch niet schrijven als ik niets beleef!.. Ik heb belevenissen nodig.

MELANIE (*weer op*): ...Natuurlijk schat. Daarom ga ik ook weg.. Dan kun jij de buitendeur openzetten, en komen al je belevenissen binnenwandelen.. Hier!... (*ze trekt een lade open, haalt er een boekje uit en slaat het open*) ..Allemaal contactjes... Leuke contactjes.. (*ze pakt de telefoon en draait*)

ANDRÉ: Wat doe je nou?

MELANIE: Voor je belevenissen zorgen schat.

ANDRÉ: Belevenissen?.. Hé...

MELANIE: Wilma?.. Hier Melanie.. Zeg, ik ben weg bij André.. Weg ja... Nou ja, hoe het is, is het... André zit helemaal alleen, en nu zoekt hij belevenissen.

ANDRÉ: Ben je nou helemaal....

MELANIE: Belevenissen ja, want hij kan absoluut niet tegen alleen zijn. Trommel dus wat meiden op wil je.. Daaag.. *(ze legt de hoorn neer)* ...Nou? .. Heb ik dat niet mooi voor je opgelost?

ANDRÉ *(zucht)*: ...Dus je gaat echt weg?

MELANIE: Ja schat.. *(ze trekt haar bontmantel aan)*

ANDRÉ: Je bent toch niet boos op me, hè?

MELANIE: Nee hoor.

ANDRÉ: Jij bent de liefste, die ik ooit in mijn armen had.

MELANIE: Die zin moet je schrappen. die werd al gebruikt door de Grieken en de Egyptenaren.

ANDRÉ: Meen je dat nou?

MELANIE: Ja. Je vervalt in clichés.

ANDRÉ: Grote goedheid.

MELANIE: Maar ik ben niet boos op je.

ANDRÉ: Gelukkig.

MELANIE: Ik kan niet eens boos op je zijn.

ANDRÉ *(met voldaan lachje)*: ..Nee he...

MELANIE *(hard)*: ..Nee. Alleen maar pis- en pispisnijdig.. *(rechts af)*

ANDRÉ *(blijft geschrokken staan)*: ..Nee toch.

MELANIE *(komt weer op en stevent regelrecht op André af. Ze pakt zijn hoofd met twee handen beet, trekt het naar zich toe en geeft hem een dikke zoen)* ..Daar.. *(rechts af)*

ANDRÉ *(kijkt haar verbijsterd na)*: ..Daar begrijp ik nu weer niets van... daar begrijp ik nou helemaal niets van... Vrouwen zijn en blijven een groot raadsel voor mij... Zo heb je wat, en zo heb je niets... *(hij pakt het notitieboekje van tafel.. bladert er gedachteloos in... Slaait dan een bladzijde terug..)* Hé Madeleine... Madeleine met haar sproeten.. *Hij kijkt voor zich heen)* ...Waarom niet?... *(hij draait)* ...Met wie? Mevrouw Kuiltjes?.. Spreek ik niet met Madeleine?... Ja je spreekt met André.. André ja.. Je bent getrouwd!... O!... Aha.. Jaja.. *(hij neemt de hoorn bij zijn oor weg, kijkt er geschokt naar, legt hem op de haak en zegt dan geschokt)* ..Mevrouw Kuiltjes.. ja ja ja.. Nou ja... *(hij pakt zijn boekje weer op, kijkt erin en slaait het dan met een vies gezicht dicht. Als hij het boek in de lade doet, gaat achter hem de deur open. Een man van ca. 50 jaar in kostuum met dasje komt rechts op)*

CARLO: Dag André.

ANDRÉ *(kijkt verrast op)*: ...Hé ...Dag Carlo.

CARLO: Ik dacht, ik kom eens even bij je langs.
ANDRÉ: Goed idee. Of is er wat bijzonders?
CARLO: Nee nee.
ANDRÉ: Ga zitten dan.. *(hij schuift een stoel bij)*
CARLO: Ik was gisteren even bij Marcel kijken.
ANDRÉ: Bij Marcel. Zo. En?
CARLO: Het wil nog niet zo erg vlotten.
ANDRÉ: O nee?
CARLO: Nou ja. Je weet hoe Marcel is. Als het niet voor 100 procent naar zijn zin is, dan is het niets. Overigens.. je krijgt de groeten van Maja.
ANDRÉ: Dank je. Hoe doet ze het?
CARLO: Ik zou zeggen goed. Marcel is tevreden over haar.
ANDRÉ: Zo.. Dat wil wat zeggen.
CARLO: Ja, dat wil wat zeggen. ben je nog steeds verliefd op Maja?
ANDRÉ: Op Maja?.. Nee.. Dat was een bevlieging.. Ik had nooit met haar moeten trouwen.
CARLO: Nee.
ANDRÉ: Dat meen je?
CARLO: Ja.
ANDRÉ: Maar je hebt niets gezegd.
CARLO: Je had toch niet geluisterd.
ANDRÉ: ..Nee.. Inderdaad.. Maar weet je, Maja is een vrouw, die....
CARLO: Ik weet het.
ANDRÉ: Ja.. Jij hebt zo je ervaring hè.
CARLO *(korte ruk met de schouder)*: ...Och ..En Melanie?
ANDRÉ: Melanie?.. Tja... Ze is weg.
CARLO: Weg?.. Zomaar?
ANDRÉ: Nou.. nee... Ze kwam erachter dat ik nog getrouwd ben.
CARLO *(trekt een pijnlijk gezicht)*: ..Ja man, dat zijn zo van die dingen...
ANDRÉ: Ze is naar ene Leo.. Ken jij Leo?
CARLO: Zijdellings.. Zozo, naar Leo.
ANDRÉ: Begrijp jij dat?
CARLO: Jaja.. Leo heeft wat.
ANDRÉ: Wat dan?
CARLO: Leo vergelijk ik met een modderpoel.. Een modderpoel heeft interessant leven in zich.
ANDRÉ *(kijkt Carlo nadenkend aan)*: ..Een modderpoel.. Zo...
CARLO: En als je daarin roert komt er altijd wel iets boven, dat boeit, en waar je naar blijft kijken.

ANDRÉ: Ik zie Melanie nu niet als een vrouw die in modderpoelen roert.

CARLO: Dat moet je niet zeggen.

ANDRÉ: Wil je wat drinken?

CARLO: Nee, dank je. Ik moet zo weer weg.. Ik kom trouwens voor heel wat anders. Ik heb een nichtje bij me.

ANDRÉ: Een nichtje?.. Waar is ze dan?

CARLO: Op de gang.. Paula heet ze. Ik wilde eerst even met je praten. Overigens... We troffen Melanie nog bij de deur... Ze deed koffers in haar wagen.

ANDRÉ: Zei ze nog wat?

CARLO: Nee. Niets.

ANDRÉ: Dat is niet veel.

CARLO: Nee. Maar nu heb jij tenminste tijd om je pen te laten werken.

ANDRÉ: Ik ben toch bezig.. (*een beetje korzelig*)

CARLO: Ik weet het. Ik heb een stukje gelezen.. Ik vind het niet geweldig.

ANDRÉ: O nee?

CARLO: Teveel galgehumor. Gooi er een paar echte tranen in.

ANDRÉ (*voor zich heen*): ..Echte tranen.

CARLO: Ja, een paar echte tranen doen het altijd goed. Misschien lukt je dat nu, want je hield van Melanie.

ANDRÉ: Ja.. Ik houd van haar... Melanie is een fantastische vrouw.

CARLO: Dat is ze.. (*korte pauze*) ..Luister André. Ik heb je beloofd het stuk dat je aan het schrijven bent op te voeren in het Metropool. Maar nu wil ik vragen of je wat voor mij kunt doen.

ANDRÉ: Natuurlijk. Zeg het maar.

CARLO: Zou jij dat nichtje van mij de grondbeginselen van het toneelspelen bij willen brengen?

ANDRÉ: Hè???

CARLO: Mijn zuster denkt dat ze aanleg heeft.

ANDRÉ: O!.. Heeft ze dat?

CARLO: Nee. Voor geen centimeter. het is een stijve.. een onnozele... Maar ik heb beloofd dat we ons best zullen doen.

ANDRÉ: Jij hebt je zuster beloofd dat IK mijn best zal doen. Dat bedoel je.

CARLO: Zo ongeveer ja.. En denk erom, het is nog maar een kind.

ANDRÉ: Een kind?... O nee!.. Dat is mij te link.

CARLO: Nee nee. Ze is wel volwassen. Ze is 22 geloof ik, maar kinderlijk. Ze is een beetje puriteins opgevoed.

ANDRÉ: O, Ja maar..

CARLO: Blijf dus met je handen van haar af.

ANDRÉ: Zeg, waar zie je mij voor aan?

CARLO: Ik heb gezegd, dat ze hier kan komen wonen.

ANDRÉ: Ho ho ho.

CARLO: Tegen een honorarium natuurlijk. Je kijkt eerst maar. Hier..
(haalt drie briefjes van honderd uit zijn borstzak) ...Hier zijn vast driehonderd gulden.. Nee wacht.. Ik moet nog wat kopen.. Tweehonderd.. (hij stopt één briefje terug en legt er twee op tafel)
..Je zit natuurlijk zonder.

ANDRÉ: Dat klopt als een bus.

CARLO: Ik zal haar even halen.. (hij staat op en gaat rechts af)

ANDRÉ: Maar Carlo.. (hij komt binnen met een jonge vrouw, die een koffer draagt. Ze heeft een mantelpakje aan en een hoedje op. Ze loopt stijfjes met een spits toegeknepen mondje. Haar welige haar zit verborgen onder haar hoed)

CARLO: Dit is Paula.

ANDRÉ (kijkt met ontzetting naar deze ingetogenheid, draait zich af, en mompelt): ..O mijn God.

CARLO (tegen Paula): ..En dit is meneer André Miso.

PAULA (kinderlijk): ...Meneer André Miso.

CARLO: Juist ja.. Ga zitten.. (hij wijst op een stoel, en Paula gaat rechtop op het puntje zitten) ..Zo, en nu moet ik er als de bliksem vandoor... (tegen André) ..Laat over een week of zo wat van je horen hè.. En probeer Melanie dan maar te vergeten.... (geeft hem een klap op zijn schouder) ..Dag Paula.

PAULA: Dag Oom Carlo.. (Carlo stevent rechts af)

ANDRÉ (kijkt hem lichtelijk geërgerd na, en kijkt dan naar Paula, die hem kinderlijk blij aanstaart.. Dit verwacht hem een beetje) ..Dus eh.. Jij bent Paula?

PAULA (gretig): ..Ja meneer André.

ANDRÉ: En jij wilt toneelspelen?

PAULA: Ja meneer André.

ANDRÉ (knorrig): ..Schei maar uit met dat meneer.

PAULA: Goed André.

ANDRÉ: Heb je wel eens toneel gespeeld?

PAULA: O ja... Op school... Ik heb een keer voor konijn gespeeld.. Toen moest ik knabbelen op een noot van karton.

ANDRÉ: Zo.

PAULA: En ik ben een keer dood geweest. Toen hadden ze een heel mooi lijk nodig.

ANDRÉ: Aha.

PAULA: En ik kan goed voordragen.

ANDRÉ: Voordragen?.. *(hij zakt onderuit in zijn stoel en kijkt vertwijfeld naar ze zoldering)*

PAULA: Dat gaat zo! *(ze staat op en declameert met kinderlijk dramatische stem)* O vader met je kale hoofd.

Je hebt voor het altaar trouw beloofd.

Maar je nam het leven niet zo nauw.

Je keek naar menig andere vrouw.

Nu zit je bij dat vreemde mens.

Vervult haar bijna iedere wens.

Ze noemt je zelfs mijn lieve vent.

Maar mamma en ik krijgen geen cent.

We hebben honger en verdriet.

Omdat je ons pardoos verliet.

En 's winters zien we helemaal blauw.

Van de kouw.. Van de kouw.

Leuk hè.

ANDRÉ: O ja. Heel leuk.. *(hij kijkt vertwijfeld)* ..Heel leuk ja.

PAULA: Heb ik zelf geschreven.

ANDRÉ: Zo.

PAULA: Dit ook.. *(uiterst dramatisch begint ze opnieuw)*

Het oude vrouwtje zuchtte diep.

Ze was verkouden, had de griep.

Ze lag daar eenzaam en alleen.

In haar huisje van stro en steen.

Ze kon niet staan. Ze was te zwak.

En de regen drupte op het dak.

Toen kwam opeens een goed fee.

Die bracht een kilo appels mee.

Hu hu, huhu.. *(Paula zakt op haar stoel en begint luidkeels te huilen.*

André's ogen worden groot) ..Ik.. ik.. hu hu hu... Ik heb het zelf geschreven maar ik vind het zo ontroerend. Hu hu hu... Iedere keer als ik het opzeg moet ik hui... hui.. huilen.

ANDRÉ *(is geschrokken uit zijn stoel gekomen)*: ..Nou, dan moet je het maar niet meer opzeggen.

PAULA: Maar ik vind het zo mo-mo-mooi.

ANDRÉ: Nou, dan eh.. *(haalt een zakdoek uit zijn zak)* ..Dan denk je er maar niet meer aan. Hier droog je tranen.

PAULA: Dank je André. Je bent lief.

ANDRÉ: Ja.. Reuze lief.. *(hij zucht diep)*

PAULA: Je bent erin gevlogen hè!

ANDRÉ: Hoe bedoel je?

PAULA: Jij dacht echt dat ik huilde hè?.. Zie je wel, dat ik toneel kan spelen.

ANDRÉ: Dat eh...

PAULA (*enthousiast*): ....En ik kan nog meer!... (*ze staat weer op*) ..Ik kan ook dansen!.. Kijk maar!... (*ze legt de zakdoek op het hoofd van André, die beduusd naar haar kijkt. Ze rukt haar hoedje af en slingert het weg. Ze schudt haar haren uit en zet zich in een vurige uitgangspositie*) ...EEN TANGO!!!! (*ze is plotseling een heel andere vrouw.. Ze doet katachtige passen op eigen maat en melodie en zingt daarbij*) ..Perom perom perom pompom.. perom perom perom pompom... Kom in mijn armen perom perom.

PAULA (*ze draait en danst om André heen en roept*): .. Tango d'amore. Perom pompom.. perom pompom.. Goed hè?!

ANDRÉ: Ja.. Nou...Reuze...

PAULA: En ik kan nog meer.. Nog veel meer!.. Ik kan ook striptease! (*ze begint nu met haar heupen te wiegen. Ze trekt het jasje van haar mantelpakje uit. Gooit het in een hoek en knoopt haar blousje open*)

ANDRÉ: Stop maar.. Stop stop, dat hoeft allemaal niet.

PAULA (*nu met hese lage stem*): Nee schat, maar ik heb daar behoefte aan. (*haar blikken worden vurig en haar bewegingen langzamer en verleidelijk*) ..Zo'n intense behoefte.. Perom pompom.. (*haar stem wordt nog lager*) ..Ik voel een prikkeling. Een onderhuidse prikkeling.. Perom pompom.. (*ze gooit haar blousje weg*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto